

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Nadejda Toma și Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Catarama Rodica în numele inculpatului Rusu Ghenadie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui

***Rusu Ghenadie Mihail**, născut la 11.06.1973, originar și locuitor al sat. Chipeșca, r-nul Șoldănești.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 25.03.2014 – 28.11.2014 (prima instanță);

2. 22.12.2014 – 25.03.2015 (instanța de apel);

3. 12.06.2015 – 22.07.2015 (instanța de recurs ordinar).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rezina din 28 noiembrie 2014, Rusu Ghenadie a fost condamnat în baza art. 323 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Struța Marcel în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal, în privința căruia hotărârile judecătorești nu se contestă.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat că, la 22 noiembrie 2013, între orele 15:00-16:00, inculpatul M. Struța aflîndu-se la domiciliul rudei sale L. Rotaru din sat. Cotiujenii Mari, r-nul Șoldănești, pe ascuns a sustras din geanta acesteia bani în sumă de 750 lei, astfel cauzîndu-i părții vătămate o dauna materială considerabilă.

Tot el, M. Struța, în noaptea de 28 spre 29 noiembrie 2013, aflîndu-se în casa sa din sat. Chipeșca, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict cu V. Botezat, cu scopul de a-l omorî, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în cap și torace, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 433 D din 13.12.2013, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat.

Ulterior, în noaptea de 29 spre 30 noiembrie 2013, cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, M. Struța a dus cadavrul lui V. Botezat nu departe de casa sa, lăsîndu-l sub gardul gospodăriei cet. V. Timofti, unde în dimineața zilei de 30.11.2014, a fost depistat de către localnici.

Acțiunile lui M. Struța au fost încadrate de către instanță în baza art. 186 alin. (2) lit. d), 145 alin. (2) lit. a), j) Cod penal, iar ale lui Gh. Rusu în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

Instanța în partea descriptivă a sentinței nu a descris fapta criminală a lui Gh. Rusu, considerată ca fiind dovedită.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Rusu Ghenadie să fie condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal la 15 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Apelantul a indicat că probele administrate la dosar demonstrau cu certitudine culpabilitatea inculpatului de comiterea infracțiunii imputate, însă, instanța neîntemeiat a recalificat acțiunile lui în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

Instanța eronat a concluzionat, că nu au fost prezentate probe concludente și pertinente care să dovedească vinovăția lui la săvârșirea omorului cu premeditate. Astfel, nu a fost luat în considerație faptul că ambii inculpați au conștientizat, prevăzut și dorit decesul lui V. Botezat.

Luând în considerare comportamentul și acțiunile/inacțiunile inculpatului Gh. Rusu în timpul și după săvârșirea crimei, era evidentă calitatea sa de complice, deoarece acesta a tăinuit urmele infracțiunii prin aruncarea hainelor ce aveau urme de sânge în toaleta de la domiciliul său și care ulterior au fost ridicate prin procesul-verbal de cercetare la fața locului (f.d. 76-80) și prin spălarea urmelor de sânge din casă și a țolurilor. În acest context, probele dovedesc vinovăția lui Gh. Rusu, deoarece însuși a recunoscut că a asistat l-a omorul lui V. Botezat de către M. Struța, fără să-l denunțe la organele de drept, cu toate că a avut posibilitatea reală de a face acest lucru, nefiind influențat de M. Struța.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, pronunțată integral la 06 mai 2015, apelul procurorului a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Rusu Ghenadie a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 13 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis.

Prin aceeași decizie a fost condamnat și M. Struța în baza art. 145 alin. (2) lit. a), i), j), 186 alin. (2) lit. d), 84 Cod penal, definitiv la 18 ani închisoare în penitenciar de tip închis.

În rest, sentința a fost menținută.

4.1. Rejudecând cauza, instanța de apel a constatat că, la 29 noiembrie 2013, ora concret nu a fost posibil de stabilit, inculpatul Gh. Rusu în urma înțelegerii prealabile și împreună cu M. Struța, aflându-se în casa ultimului din sat. Chipeșca, r-nul Șoldănești, fiind în stare de ebrietate, în urma unui conflict cu V. Botezat, cu scopul de a-l omorî, intenționat i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, inclusiv în regiunea capului și toracelui, cauzându-i conform raportului de expertiză medico-legală nr. 433 D din 13.12.2013, leziuni corporale grave periculoase pentru viață, în rezultatul cărora victima a decedat pe loc, iar ulterior, cu scopul de a ascunde urmele infracțiunii, l-au transportat la intrarea în localitate, lăsându-l sub gardul gospodăriei lui V. Timofti.

Instanța de apel a conchis că, instanța de fond a dat o apreciere greșită probelor administrate pe dosar, a făcut concluzii greșite în starea de fapt și de drept privind învinuirea adusă inculpatului Gh. Rusu, fapt ce a dus la recalificarea neîntemeiată a acțiunilor acestuia în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că probele administrate și apreciate, în temeiul art. 100, 101 Cod de procedură penală, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal și anume prin declarațiile martorilor, ale expertului medico-legist, cât și prin materialele cauzei.

Totodată, instanța a apreciat ca fiind declarative afirmațiile inculpatului privind nevinovăția sa, deoarece probele demonstrează vinovăția ultimului în comiterea infracțiunii imputate.

De asemenea, instanța a reținut că instanța de fond contrar prevederilor art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală, nu a descris în partea descriptivă a sentinței fapta lui Gh. Rusu care a fost constatată de către instanță ca fiind dovedită.

La individualizarea pedepsei inculpatului, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 16, 61, 75, 76, 77, 79 Cod penal, de gravitatea infracțiunii comise, de motivul acesteia, de personalitatea inculpatului, de circumstanțele atenuante și agravante, cât și de cele excepționale, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, astfel a conchis a-i aplica o pedeapsa sub formă de închisoare.

5. Decizia este atacată cu recurs ordinar de avocatul Catarama Rodica în numele inculpatului, la 19 mai 2015 și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, considerînd că acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 323 alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului se indică că instanța de apel nu a apreciat probele, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală, care, în opinia recurentului, nu demonstrează culpabilitatea inculpatului în comiterea infracțiunii de omor,

6. Procurorul a depus referință asupra recursului, solicitînd declararea inadmisibilității acestuia, din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 430 Cod de procedură penală, recurentul nu a invocat nici un temei din cele prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temei de recurs pct. 12) alin. (1) a art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara o eroare de drept, comisă de aceasta, atunci cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă, Colegiul penal constată, că textul recursului înaintat nu cuprinde o motivare ori argumentare din punct de vedere al temeiului menționat.

Colegiul penal menționează, că argumentul precum că acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 323 alin. (1) Cod penal este neîntemeiat, deoarece instanța de apel, judecînd cauza, a cercetat probele și le-a apreciat conform art. 101 Cod de procedură penală, care în ansamblul lor au dovedit vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 145 alin. (2) lit. a), i), j) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal.

De asemenea, se constată că, instanța de apel, judecând apelul, a respectat prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, și-a motivat soluția adoptată în baza probelor administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, fapt reflectat în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar conținutul deciziei corespunde prevederilor legale.

Colegiul penal relevă, că motivul invocat de recurent ține de starea de fapt și nu este prevăzut ca temei pentru recurs, stipulat în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Mai mult, recurentul invocînd ca eroare de drept pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, nu a descris în conținutul cererii de recurs acest temei și nu a ridicat întrebarea la pretinsa eroare gravă de fapt.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, se impune soluția inadmisibilității recursului înaintat în prezenta cauză, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Catarama Rodica în numele inculpatului Rusu Ghenadie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 martie 2015, în cauza penală în privința lui **Rusu Ghenadie Mihail**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 august 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev